

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 9C/92/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3110232566
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Betáková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2022:3110232566.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky sudkyňou Mgr. Vierou Betákovou v spore žalobkyne: Y., bytom O. - C., Z. XXX/XX, proti žalovanému: Poľno SME, s.r.o., so sídlom Palárikovo, Remeselnícka 2, IČO: 34 144 714, právne zastúpený JUDr. Jozef Mészáros, advokát s.r.o. so sídlom Jesenského 2, 811 02 Bratislava, IČO: 50 657 861, v mene ktorej koná JUDr. Jozef Mészáros, advokát a konateľ, o zaplatenie 1.792,50 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému súd **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobkyni.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 06.04.2011 domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 1.792,50 eur s úrokmi z omeškania vo výške 4 % ročne zo sumy 1.792,50 od 01.01.2009 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prípade úspechu, nároku na náhradu trov konania, titulom úhrady za užívanie nehnuteľností, ktoré užíval žalovaný v roku 2009, a ktoré nehnuteľnosti boli zapísané na LV č. XXXX kat. územia P. W., ktoré sú vedené na Okresnom úrade B. Z., odbore katastrálnom, a to parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X, spolu o výmere 10 ha, parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, spolu vo výmere 10 ha. Predmetné nehnuteľnosti uviedla, že nadobudla titulom dedičstva po nebohom otcovi L. T. v roku 2002. Uviedla, že žalovaný užíval tieto nehnuteľnosti neprerušene, dávno, ešte v čase keď žil jej otec t.j. od 17.12.1999 a 02.06.2000 boli uzatvorené zmluvy o prenájme poľnohospodárskych pozemkov a už na základe týchto zmlúv žalovaný neplatil riadne nájom za užívanie poľnohospodárskych nehnuteľností. Žalobkyňa v roku 2002 navštívila žalovaného vo veci finančnej úhrady za užívanie jej nehnuteľností, o čom svedčí Zmluva č. 2195/02 o prenájme poľnohospodárskych pozemkov zo dňa 13.01.2003 s tým, že žalovaný neakceptoval žalobkyni výmeru pozemkov na LV č. XXXX kat. územia P. W. v celom rozsahu a do zmluvy uviedol iba 10 ha nehnuteľností s odôvodnením, že ostatných 10 ha je sporných resp., že nájomnú zmluvu na sporné nehnuteľnosti parc. č. XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X a XXXX/X uzavrie žalovaný so žalobkyňou až po ukončení súdneho sporu, ktorý prebiehal v tom čase na Okresnom súde B. Z. pod sp. zn. 16C/77/2001. K žalovanej sume sa dopracovala žalobkyňa na základe výpočtu, ktorý sa nachádza v návrhu zmluvy o nájme poľnohospodárskych pozemkov z 19.12.2005. Zároveň sa domáhala aj zákonného úroku z omeškania vo výške 4 % ročne od 01.01.2009 do zaplatenia.

2. Pôvodne žalobkyňa podala žalobu na Okresnom súde Trenčín dňa 31.12.2010, ktorý súd postúpil vec Okresnému súdu Nové Zámky dňa 11.03.2011, o čom upovedomil obidve strany sporu.

3. Žalovaný sa vyjadril k žalobe písomným podaním dňa 09.08.2011 doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.08.2011 a uviedol, že pozemky, ktorých odplaty za ich užívanie sa domáha žalobkyňa skutočne žalovaný od 01.01.2007 užíva bez akejkoľvek zmluvy, lebo pôvodná nájomná zmluva uzatvorená so žalobkyňou skončila platnosť a účinnosť k 01.01.2007. Dôvodom tohto stavu je, že žalobkyňa odmietla podpísať novú nájomnú zmluvu, návrh ktorej jej žalovaný zaslal listom zo dňa 19.12.2005, a to z dôvodu, že v návrhu zmluvy žalovaného je uvedených ako predmet nájmu iba 10 ha pozemkov, ktoré sú vo vlastníctve žalobkyne, a ktoré vlastníctvo je nesporné. Zvyšných 10 ha pozemkov podľa žalovaného nadobudol otec žalobkyne L. T. Notárskou zápisnicou o vydržaní č. N148/99 a v Čl. IV. tejto Notárskej zápisnici sa uvádza, že L. T. nadobudol k sporným pozemkom oprávnenú držbu a že vlastníctvo nadobudne, ak do 10 rokov si iná osoba na súde k týmto pozemkom neuplatní vlastnícke právo. V konaní, ktoré prebiehalo v tom čase na OS Nové Zámky pod sp. zn. 16C/77/2001 sa stalo, že právni nástupcovia brata L. T. si toto právo aj uplatnili. Uviedol, že jednoznačný dôvod, pre ktorý v dobe spísania tohto vyjadrenia, teda 09.08.2011 žalovaný nezaplatil nájomné za užívanie poľnohospodárskych pozemkov vo vlastníctve žalobkyne za rok 2009, a to zvyšných 10 ha, je nepreukázanie vlastníctva navrhovateľky k tzv. sporným pozemkom, pričom žalovaný vôbec nespochybnil už v tom čase svoju povinnosť platiť nájom vlastníckovi pozemkov. Okrem toho žalovaný v tomto vyjadrení poukázal na to, že ku dňu jeho spísania bol právny stav týkajúci sa pozemkov vedených na LV č. XXXX, pre kat. územie P. W., obec P. W., taký, že v časti A: Majetková podstata, nemala žalobkyňa zapísané žiadne pozemky. Zároveň však na tomto liste vlastníctva boli zapísané ako iné údaje určité zrejme pozemkovo knižné parcely bez konkrétnych výmer. Napokon uviedol, že po predložení listu vlastníctva žalobkyňou, na ktorom budú sporné pozemky riadne zapísané, žalovaný je ochotný žalovanú sumu riadne zaplatiť, pretože táto predstavuje výšku nájomného, ktorú žalovaný obvykle vlastníkom pôdy vypláca. Namietal povinnosť zaplatiť žalobkyni príslušenstvo spočívajúce v úrokoch z omeškania. Mal za to, že nie je so zaplatením požadovanej sumy voči žalobkyni v omeškani, lebo túto sumu jej nemôže s prihliadnutím na vyššie uvedenú absenciu riadneho zápisu predmetných pozemkov na liste vlastníctva vyplatiť skôr, ako žalobkyňa predloží k sporným pozemkom riadny doklad o vlastníctve nehnuteľností.

4. Okresný súd Nové Zámky uznesením zo dňa 08.12.2011 pod sp. zn. 9C/92/2011-89 konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 16C/77/2001, podľa ust. § 109 odsek 2 písm. c) O.S.P. v tom čase platného procesného zákona, lebo na tunajšom súde prebiehalo v tom čase konanie pod sp. zn. 16C/77/2001, v ktorom sa riešila otázka určenia vlastníckeho práva k sporným 10 ha pôdy, za ktoré navrhovateľka v konaní 9C/92/2011 žiadala zaplatiť nájomné. Voči tomuto uzneseniu podala žalobkyňa odvolanie a Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 30.03.2012 pod sp. zn. 7Co/65/2012-139 zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že súd je povinný riadne odôvodniť aký vzťah má prerušené konanie k tomuto inému konaniu, ako aj vždy uviesť dôvody, pre ktoré konanie prerušil, pričom musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu, pripojiť si spis ohľadne iného prebiehajúceho konania. Súd prvej inštancie sa musí v dôvodoch rozhodnutia vyporiadať so vzájomným vzťahom medzi týmto konaním a konaním vedenom na OS Nové Zámky pod sp. zn. 16C/77/2001 a tiež musí uviesť dôvody, prečo je potrebné konanie v tejto veci prerušiť, a aký vplyv bude mať výsledok konania, ktoré je vedené pod sp. zn. 16C/77/2001 na toto konanie.

4.1 Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 12.09.2012 pod sp. zn. 9C/92/2011-210 konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedenom na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. 16C/77/2001, podľa ust. § 109 odsek 2 písm. c) a ust. § 111 odsek 2 O.S.P. v tom čase platnom procesnom predpise a riadne zdôvodnil, prečo prerušil toto konanie v súlade s uznesením odvolacieho súdu pod sp. zn. 7Co/65/2012-139 zo dňa 30.03.2012, keďže je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 06.10.2012.

4.2 Predmetné konanie vo veci 9C/92/2011 bolo prerušené do 26.04.2019, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 16C/77/2001-956 zo dňa 20.10.2016 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/310/2017-1261 zo dňa 27.02.2019, kedy súd žalobu žalobcov L. T., Y. T., T. J. a G. J. voči žalovanej Y. T. o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zamietol. Jednalo sa o určenie vlastníckeho práva sporných pozemkov, nachádzajúcich sa v kat. území P. W. parc. č. XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X a XXXX/X o celkovej výmere 10 ha.

Súd výzvou zo dňa 04.06.2019 vyzval žalobkyňu, aby sa v lehote 10 dní vyjadrila, či trvá na podanej žalobe, alebo ju berie späť, lebo bolo právoplatne skončené konanie tunajšieho súdu pod sp. zn. 16C/77/2001, a pokiaľ na žalobe trvá, aby presne špecifikovala žalobný petít.

Žalobkyňa písomným podaním zo dňa 17.06.2019 doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.06.2019 uviedla, že zotrúva na pôvodne podanej žalobe a domáha sa od žalovaného zaplata sumy 1792,50 eur, ako

aj povinnosti zaplatiť úrok z omeškania 8 % ročne zo sumy 1792,50 eur od 01.01.2010 do zaplattenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Odôvodnila to tým, že súdny spor vedený na tunajšom súde pod sp. zn. 16C/77/2001 bol právoplatne ukončený a žalobkyňa sa domáha zaplattenia finančnej úhrady za obdobie roka 2009 za užívanie nehnuteľností v jej výlučnom vlastníctve o rozlohe 20 ha, lebo žalovaný nikdy nepopieral ani nepopiera, že predmetné nehnuteľnosti užíva.

5. Žalobkyňa po otvorení pojednávania uviedla, že v tomto konaní sa domáha zaplattenia nájomného za užívanie poľnohospodárskych pozemkov v jej výlučnom vlastníctve za rok 2009, za 10 ha na základe Zmluvy o nájme č. 2195/02 zo dňa 13.01.2003 v sume 663,88 eur a za sporných 10 ha sa domáha zaplattenia sumy 900 eur. Spolu sa domáha zaplattenia 1563,88 eur z ktorej sumy žiada odpočítať sumu, ktorú jej žalovaný zaplatil za sporné pozemky v sume 504,25 eur, ide o sumu 1059,63 eur a vo zvyšku, čo sa týka rozdielu od pôvodne žalovanej sumy 1792,50 eur od sumy 1059,63 eur, čo predstavuje sumu 732,87 eur uviedla, že v tejto časti žiada konanie zastaviť, a zároveň si neuplatňuje žiadny úrok z omeškania pôvodne uplatnený vo výške 4 % ročne zo sumy 1792,50 eur od 01.01.2009 do zaplattenia, a v týchto častiach zotrúva na tom, aby súd konanie zastavil. Preto súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti o zaplattenie sumy 732,87 eur s úrokom z omeškania 4 % ročne zo sumy 1792,50 eur od 01.01.2009 do zaplattenia zastavil podľa ust. § 145 odsek 2 C.S.P.

5.1 Súd prvej inštancie podľa ust. § 140 a § 142 C.S.P. pripustil zmenu petitu žaloby uznesením na pojednávaní konanom dňa 05.05.2021, podľa ktorej žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1059,63 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a o tejto sume resp. nároku konal vo veci samej. Strany sporu boli prítomné na pojednávaní, preto nebolo potrebné vypracovať písomné uznesenie o pripustenej zmene petitu žaloby.

6. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu elektronickým podaním doručeným súdu dňa 18.07.2019 sa podrobne vyjadril k žalobe, kde uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáha od žalovaného zaplattenia sumy 1792,50 eur s príslušenstvom a to titulom finančnej náhrady za užívanie jej nehnuteľností žalovaným v roku 2009, sporných nehnuteľností sumou 896,25 eur za 10 ha a sumou 896,25 eur za užívanie nesporných pozemkov tiež za 10 ha, ktoré žalovaný užíval v priebehu roku 2009. Žalovaný nepopiera, že predmetné pozemky počas roka 2009 užíval, a že žalobkyni patrí za toto obdobie odplata za ich užívanie, poprel však výšku žalobou uplatneného nároku, ktorý podľa jeho názoru v žiadnom prípade nezodpovedá skutočnosti, ani výške nájomného, na ktoré žalobkyni vznikol nárok v zmysle vzájomných zmluvných vzťahov.

6.1 Čo sa týka nároku na zaplattenie odplaty za nesporné pozemky uviedol, že výšku uplatneného nájomného 89,625 eur/rok/1 ha pozemkov žalobkyňa odvodzovala od obsahu návrhu zmluvy č. 2195/06 o nájme poľnohospodárskych pozemkov, ktorý založila do spisu ako listinný dôkaz. Žalobkyňa však opomenula uviesť, že Návrh zmluvy č. 2195/06 zo dňa 19.12.2005 o nájme poľnohospodárskych pozemkov nebol zo strany žalobkyne nikdy akceptovaný a podpísaný, preto zmluva nikdy nenadobudla platnosť a účinnosť. Žalovaný považoval za jedinou platnú a účinnú zmluvu, ktorú strany sporu medzi sebou uzatvorili Zmluvu č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004, ktorá bola uzatvorená na obdobie 5 rokov, a to od 01.01.2002 do 31.12.2006. Na základe tejto zmluvy sa žalovaný zaviazal uhrádzať žalobkyni nájomné vo výške 49,791 eur (1500 Sk/1 ha/rok) pričom predmetom tejto zmluvy bol nájom nesporných pozemkov nachádzajúcich sa v kat. území P. W. (parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X). Táto zmluva sa pritom z dôvodu, že žalobkyňa odmietla uzatvoriť so žalovaným novú nájomnú zmluvu na tzv. nesporné pozemky na obdobie od 01.01.2006 a súčasne žalovaného nevyzvala na vrátenie a prevzatie prenajatých pozemkov po skončení nájmu ex lege vzťahovala aj na ďalšie päťročné obdobia: od 01.01.2007 do 31.12.2011, od 01.01.2012 do 31.12.2016, od 01.01.2017 do 31.12.2021, vrátane pôvodne dohodnutej výšky nájmu 497,91 eur za 10 ha. Na základe tejto zmluvy žalovaný uviedol, že riadne uhradil za nájom nesporných pozemkov za rok 2009 (parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X nachádzajúce sa v kat. území P. W.), žalobkyni dohodnuté nájomné vo výške 497,91 eur (15 000Sk) ročne, dňa 30.04.2015, pričom jej zaplatil aj úroky z omeškania vo výške 8,5 % p. a. za obdobie od 01.01.2010 do 01.05.2015 v celkovej výške 267,96 eur. Na základe vyššie uvedeného žalovaný uviedol, že titulom úhrady za užívanie tzv. nesporných pozemkov v roku 2009 nie je žalobkyni nič dlžný.

6.2 Žalovaný uviedol, že za užívanie tzv. sporných pozemkov nemal so žalobkyňou uzatvorenú nájomnú zmluvu, a to z dôvodu spornosti jej vlastníckeho práva k týmto pozemkom, ktoré boli predmetom súdneho konania na tunajšom súde pod sp. zn. 16C/77/2001, a ktoré konanie bolo právoplatne skončené až 26.04.2019, a to v prospech žalobkyne. Do právoplatného ukončenia tohto sporu nebolo vlastnícke právo k sporným pozemkom ustálené a žalovaný preto nemohol platne určiť, ktorý subjekt je oprávnený za

užívanie sporných pozemkov inkasovať za rok 2009 odplatu. Až na základe právoplatne ukončeného súdneho konania vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 16C/77/2001 bolo s konečnou platnosťou preukázané vlastnícke právo žalobkyne k sporným pozemkom a žalovaný bol pripravený urovnať všetky svoje záväzky voči žalobkyni, a to vrátane dlžnej finančnej náhrady za užívanie sporných pozemkov v roku 2009. Okrem iného uviedol, že notárska zápisnica N 148/99 sa pôvodne týkala iba výmery 2 ha a na túto výmeru bol aj vydaný pôvodný list vlastníctva, ktorý predložil žalovanému právny predchodca žalobkyne. Až následne v roku 2002 bol žalovanému predložený list vlastníctva na sporné pozemky s výmerou XX ha, v ktorom je uvedená aj Doložka o oprave k notárskej zápisnici Nz 148/99. Táto doložka o oprave, žalovaný uviedol, že mu nebola nikdy predložená. Na LV č. XXXX kat. územia P. W., obec P. W., ktorý žalobkyňa predložila žalovanému v časti A listu vlastníctva: Majetková podstata žalobkyňa nemala zapísané žiadne pozemky. Podľa žalovaného z dôvodu spornosti vlastníckeho práva žalobkyne k sporným pozemkom, ktoré bolo vyriešené až ku dňu 26.04.2019 žalobkyňa nemá nárok na príslušenstvo v uplatnenej výške, resp. za celé žalované obdobie.

Žalovaný zastával ten názor, že žalobkyni vznikol za obdobie roka 2009 nárok na odplatu za užívanie sporných pozemkov vo výške 497,91 eur, lebo táto suma zodpovedá vzájomne dohodnutej sume nájmu za obdobné nesporné pozemky, v zmysel Zmluvy č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004, lebo tieto nesporné pozemky tvoria so spornými pozemkami aj v súčasnosti jeden spoločne obhospodarovaný celok a sú v rovnakej výmere a v rovnakej bonite. Žalobkyňa súčasne odmietla uzatvoriť so žalovaným novú nájomnú zmluvu na nesporné pozemky na obdobie od 01.01.2006, pričom ani nikdy žalovaného nevyzvala na vrátenie a prevzatie prenajatých nesporných pozemkov po skončení nájmu, v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 504/2003 Z. z., o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov, v znení účinnom do 31.12.2007, a preto sa automaticky zo zákona obnovila platnosť a účinnosť Zmluvy č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004 a to na ďalších 5 rokov: od 01.01.2007 do 31.12.2011, vrátane tam stanovenej výšky nájmu, 497,91 eur za 10 ha prenajatej pôdy.

7. Okresný súd Nové Zámky uznesením zo dňa 03.10.2019 pod sp. zn. 9C/92/2011-359 konanie prerušil podľa ust. § 162 odsek 2 a ust. § 164 C.S.P., keď zistil ex offio z úradnej moci, že vo veci 16C/77/2001 bolo podané zo strany žalobcov dovolanie dňa 20.06.2019 proti rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/310/2017 - 1261 dňa 27.02.2019, kde sa rieši otázka vlastníckeho práva strán sporu v konaní 16C/77/2001, a preto súd považoval za podstatné a dôležité prerušiť toto konanie, lebo je potrebné vyčkáť, či vlastnícke právo žalobkyne v tomto konaní zostane zachované v súlade s právoplatným rozsudkom 16C/77/2001-956, alebo bude zmenené podľa toho, akým spôsobom Najvyšší súd SR o predmetnom dovolaní rozhodne. Voči tomuto uzneseniu žalobkyňa podala odvolanie a Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 29.05.2020 sp. zn. 8Co/48/2020-447 zrušil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z dôvodu, že nevidí dôvod na prerušenie konania, lebo dovolacie konanie sa týka len časti nároku žalobkyne uplatňovanom v tomto konaní, a ak by bolo aj dôvodné prerušenie konania, bolo potrebné vo výroku uznesenia vymedziť časový úsek, dokedy sa konanie prerušuje, pretože výrok bez riadnej špecifikácie sa považuje za neurčitý.

8. V predmetnej veci súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol rozsudkom dňa 5.5.2021 pod sp. zn. 9C/92/2011-551 tak, že súd konanie v časti o zaplatenie sumy 732,87 eur spolu s úrokom z omeškania 4 % ročne zo sumy 1.792,50 eur od 1.1.2009 do zaplatenia zastavil, II. výrokom súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.059,63 eur zamietol a III. výrokom súd žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobkyni. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť v I. výroku, podľa ktorého súd konanie v časti o zaplatenie sumy 732,87 eur spolu s úrokom z omeškania 4 % ročne zo sumy 1.792,50 eur od 1.1.2009 do zaplatenia zastavil. Vo zvyšných dvoch výrokoch rozsudok nenadobudol právoplatnosť, lebo voči nemu v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa Poukázala na svoje vyjadrenie, že na sporné pozemky nemala so žalovaným uzavretú nájomnú zmluvu, preto sa malo vychádzať z nariadenia vlády č. 208/1994 Z.z. a určiť výšku nájomného podľa vyhlášky č. 465/1991 Zb. tak, že výška ročného nájomného za 1m² je minimálne 1 Sk. Ďalej citovala dôvody odvolania opisujúc celé ustanovenie § 365 ods. 1 CSP. Namietala postup konajúcej sudkyne v priebehu konania neumožňujúcej predniesť svoj návrh, vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného, manipuláciu so zvukovým záznamom, jej nevypočutie na pojednávaní, konanie zamestnankyne žalovaného Ing. V.. Navrhla vykonať ňou navrhnuté dokazovanie výsluchom Ing. V., Ing. V., Ing. W..

8.1 Žalovaný podal písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne. Namietal nesplnenie náležitostí odvolania podľa § 363 CSP, pretože žalobkyňa nešpecifikovala dôvody odvolania. Odvolanie neobsahuje žiadnu údajnú alebo domnelú vadu postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania a absencia dôvodov odvolania je vadou odvolania brániacou

odvolaciemu súdu sa správnosťou a zákonnosťou rozsudku súdu prvej inštancie zaoberať. Odvolanie žalobkyne je potrebné pre neuvedenie dôvodov odvolania v zmysle § 365 ods.1 CSP v spojení s § 386 písm. d) CSP odmietnuť. Ďalej uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny a zákonný. Žalobkyňa v odvolaní neuviedla a nezdôvodnila skutkové a právne argumenty vyvracajúce závery súdu prvej inštancie. Napriek tomu sa vyjadril k jej námietkam k postupu súdu prvej inštancie a uviedol, že jej rodinný a osobný život nemal vplyv na priebeh súdneho konania, jej námietky voči Ing. V. sú ničím nepodložené, pretože nikdy ho v konaní nezastupovala, nebola v žiadnom procesnom postavení. Na pojednávaní konanom 05.05.2021 jej nepredložil žiadne písomné stanovisko. Návrh na vypočutie svedkov na pojednávaní konanom dňa 05.05.2021 žalobkyňa neurobila. Nestotožnil sa s jej tvrdením, že výška nájomného mala byť stanovená podľa nariadenia vlády č.208/1994 Zb. resp. vyhlášky Ministerstva financií 465/1991 Zb., pretože k ich zrušeniu došlo ku dňu 01.01.2004. Napadnutý rozsudok žiadal potvrdiť a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

9. Súd prvej inštancie rozsudok zo dňa 5.5.2021 odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 663, § 671 odsek 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 1 odsek 1, 2 zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov, v znení od 1.1.2008, § 8 odsek 1, 2 písmeno a), b), c), d), e) zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov, v znení od 01.01.2008, § 12 odsek 1, 2 zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov, v znení od 01.01.2008, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., § 517 odsek 2 OZ a uviedol, že medzi stranami bolo nesporne preukázané že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností. Rovnako medzi stranami sporu nie je sporné, že dňa 19.02.2004 medzi žalobkyňou ako prenajímateľkou a žalovaným ako nájomcom bola uzatvorená Zmluva č. 2195/02 o prenájme poľnohospodárskych pozemkov. Predmetom sporu v tomto konaní bolo zaplatenie nájomného za užívanie poľnohospodárskych pozemkov za rok 2009.

9.1 O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 C.S.P., § 262 odsek 1 C.S.P. a priznal ich žalovanému v rozsahu 100 % voči žalobkyňi z dôvodu, že žalobkyňa po otvorení pojednávania zobrala žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 732,87 eura spolu s úrokom z omeškania 4 % ročne zo sumy 1.792,50 eur od 1.1.2009 do zaplatenia. V tejto časti súd konanie zastavil podľa ustanovenia § 145 odsek 2 C.S.P. pre správanie žalobkyne. Od podania žaloby 31.12.2010 sa v nesprávnej výške domáhala svojho nároku a nedokázala ho upraviť a spresniť v priebehu desiatich rokov trvania sporu. Až na poslednom pojednávaní, aj to nesprávne, došlo k späťvzatiu žaloby a žalovanému preto prislúcha plná náhrada trov konania vo výške 100 %, lebo v priebehu konania vyplatil žalobkyňi celkovo sumu 1 270,12 eura (765,87 za nesporné pozemky vrátane úrokov z omeškania a 504,25 eura za sporné pozemky vrátane úrokov z omeškania). Ku dňu rozhodnutia nemal voči žalobkyňi žiaden dlh.

10. O odvolaní žalobkyne rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením dňa 24.11.2021 pod sp. zn. 25Co/69/2021-669 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie a nové rozhodnutie, keď dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

Odvolací súd poukázal na to, že nezistil žiadne vady konania namietané žalobkyňou, lebo súd prvej inštancie vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie, nevykonanie navrhnutého dôkazu nie je vadou konania, pretože o tom, aký dôkaz bude vykonaný, rozhoduje len súd (§ 185 odsek 1 C.S.P.). Nevykonanie dokazovania môže mať vplyv len na zistený skutkový stav veci. Uviedol, že súd prvej inštancie podrobne v dôvodoch rozhodnutia uviedol zistený skutkový stav, právne normy, ich výklad a ich aplikáciu na zistený skutkový stav. Nesúhlas žalobkyne s dôvodmi rozhodnutia nezakladá vadu konania majúcu za následok zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie.

10.1 Odvolací súd poukázal na chybu, ktorej sa dopustil súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku žalobkyne v tom, že pokiaľ medzi stranami sporu nebola uzavretá nájomná zmluva na sporné pozemky na rok 2009, lebo strany uzavreli nájomnú zmluvu č. 2195/02 dňa 19.2.2004, ktorá bola jediná a platná, pretože nedošlo k jej vypovedaniu a zmluva sa predĺžila na ďalšie nájomné obdobie a bola platná aj v roku 2009, preto nebolo možné posúdiť nárok žalobkyne ako nájomné, ale je potrebné ho posúdiť ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Túto jedinou vadu vytkol odvolací súd súdu prvej inštancie, v ostatnom všetkom sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie.

Odvolací súd sa stotožnil aj s právnym záverom súdu prvej inštancie, že na danú vec nemožno aplikovať ustanovenia Vyhlášky č. 608/1992 Zb., ktorou sa mení a dopĺňa Vyhláška Ministerstva financií SR č. 465/1991 Zb. o cenách stavieb, pozemkov, trvalých porastov, úhradách za zriadenie práva osobného

užívania pozemkov a náhradách za dočasné užívanie pozemku, ako sa toho domáhala žalobkyňa, lebo žalovaný nemá so žalobkyňou uzatvorenú nájomnú zmluvu na užívanie sporných nehnuteľností. Z dôvodu, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, tak iba z tohto dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom a záverom odvolacieho súdu.

11. Súd vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalovaného, výpoveďou žalobkyne a oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi, a to: žalobou, postúpením veci z OS Trenčín, upresnením žaloby žalobkyňou zo dňa 02.06.2011, rozsudkom 5Co/260/2005-393, Zmluvou č. 2195/99 zo dňa 17.12.1999, sprievodným listom k zmluve žalovaného zo dňa 02.06.2000, Zmluvou č. 2195/99 zo dňa 02.06.2000, platobným rozkazom 10C/88/02-39 zo dňa 27.08.2002, Zmluvou č. 2195/02 zo dňa 13.01.2003, sprievodným listom k zmluve zo dňa 13.01.2003, výpisom z LV č. XXXX kat. územia P. W. zo dňa 25.10.2010, oznámením žalovaného zo dňa 31.07.2006, platobným rozkazom OS Trenčín sp. zn. 19C/285/2007-135, Zmluvou č. 2195/06 zo dňa 19.12.2005, sprievodným listom žalovaného k zmluve, listom žalobkyne žalovanému z 23.12.2009, vyjadrením žalovaného z 09.08.2011, uznesením o prerušení konania 9C/92/2011-89, odvolaním žalobkyne, identifikáciou parciel, oznámením žalovaného zo dňa 26.01.2010, Notárskou zápisnicou N 148/99 Doložky o oprave Notárskej zápisnice, Notárskou zápisnicou N 148/99 zo dňa 31.08.1999, uznesením Krajského súdu Nitra sp. zn. 7Co/65/2012-139 zo dňa 30.03.2012, výmerom o vlastníctve pôdy, osvedčením o dedičstve D 996/01, prídelovou listinou, rozsudkom 16C/77/2001, rozsudkom odvolacieho súdu 5Co/260/2005-393, dovolaním na rozsudok KS Nitra 31.01.2007 5Co/260/2005 - 393, uznesením NS SR 2Cdo/81/2009 zo dňa 26.05.2010, uznesením 5Co/191/2010-531 zo dňa 28.03.2012, uznesením o prerušení konania do právoplatného skončenia konania vedenom na OS NZ 16C/77/2001 k sp. zn. 9C/92/2011-210 zo dňa 12.09.2012, rozsudkom 16C/77/2001-956 zo dňa 20.10.2016, rozsudkom KS NR 5Co/310/2017-1261 zo dňa 27.02.2019, upresnením žaloby žalobkyňou zo 17.06.2019, výpisom z LV č. XXXX kat. územia P. W., kópiou z mapy určeného operátu, potvrdením o BPEJ, identifikáciou parciel, vyjadrením žalovaného k žalobe zo dňa 17.07.2019, Zmluvou č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004, výpisom z účtu žalovaného zo dňa 30.04.2015, rozsudkami tunajšieho súdu 10C/55/2012, rozsudkom KS NR 7Co/853/2015-455 zo dňa 28.04.2015, 18C/26/2019-436 zo dňa 16.06.2020, 12C/37/2011-112 zo dňa 22.11.2011, 17C/5/2013-266 zo dňa 13.05.2014, výpisom z LV č. XXXX zo dňa 22.11.1999, z 24.10.2002, oznámením žalovaného zo dňa 26.01.2010 a 02.12.2016, dovolaním voči rozsudku KS NR zo dňa 27.02.2019 sp. zn. 5Co/310/2017-1261, vyjadrením žalovaného k výzve súdu zo dňa 18.09.2019, výpisom z účtu žalovaného o zrealizovaní platieb za nájom poľnohospodárskej pôdy žalovanej za roky 2002 až 2018 zo dňa 26.08.2019, uznesením o prerušení konania 9C/92/2011-359 zo dňa 03.10.2019, odvolaním žalobkyne voči uzneseniu, výpisom z LV č. XXXX kat. územia P. W., zaslaním návrhu zmluvy žalovaného o nájme pozemkov zo dňa 19.09.2019 žalobkyňi, súpisom prenajatých nehnuteľností k nájomnej zmluve, vyjadrením žalovaného na výzvu súdu zo dňa 27.09.2019, uznesením KS NR sp. zn. 8Co/48/2020-447 zo dňa 29.05.2020, návrhom na vykonanie dokazovania žalobkyne zo dňa 19.04.2021, uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/69/2021-669 zo dňa 24.11.2021, Znaleckým posudkom č. 77/2001, a zistil tento skutkový a právny stav:

12. Žalobkyňa uviedla, že čo sa týka pôvodne uplatnenej sumy 1792,50 eur ako odplaty za užívanie poľnohospodárskych pozemkov žalovaným vo vlastníctve žalobkyne za rok 2009, vychádzala z toho, čo sa týka sporných pozemkov, na ktoré nemala so žalovaným uzavretú žiadnu zmluvu o nájme, že je potrebné vychádzať pri uplatnení výšky nájomného z Vyhlášky č. 208/1994 Zb. a určila výšku finančných prostriedkov za užívanie nehnuteľností podľa osobitného predpisu, ktorou je Vyhláška č. 208/1994 Zb. s tým, že výška ročného vyplatenia finančných prostriedkov za užívanie nehnuteľností je 1 Sk/1 m² nehnuteľností, a to je nízka cena vzhľadom na vysokú bonitu jej nehnuteľností. Uznala, že dostala od žalovaného sumu 504,25 eur za nájom poľnohospodárskych pozemkov za rok 2009 za tzv. sporné pozemky o výmere 10 ha a za ďalších 10 ha podľa zmluvy zo dňa 13.01.2003 si uplatňuje v tomto konaní 663,88 eur, ktoré nedostala od žalobcu.

Na záver uviedla, že prišla na to, že Zmluva zo dňa 13.01.2003 je sporná v bode III., kde je uvedené že výška ročného nájomného za 1 ha pôdy/2000 Sk a za celkovú výmeru 10 ha pôdy je ročné nájomné 15 000 Sk. Túto zmluvu uviedla, že podpísala tak, že prišla na to, že je tam chyba a že nájomné je zle vypočítané a obratom preto osobne prišla do L. za pani V., že je tam chyba v zmluve, nech to opraví, a potom jej pani V. predložila zmluvu z 19.02.2004, ktorú podpísala žalobkyňa pod nátlakom. Preto sa pridriavala pripustenej zmeny petitu žaloby tak, ako ju súd na pojednávaní pripustil, ale navrhovala, aby

súd vychádzal pri výpočte nájmu za 1 Sk/1 m² v prepočte na eurá. V prípade úspechu žiadala priznať nárok na náhradu trov konania.

12.1 Po rozhodnutí odvolacím súdom súd vytýčil termín pojednávania na deň 25.4.2022 o 10.00 hod., na ktoré sa žalobkyňa nedostavila včas, meškala 10 min. a dôvodila tým, že sa dostavila do budovy súdu o 10.00 hod. a do podateľne súdu odovzdala svoje písomné podanie zo dňa 25.4.2022 pod názvom „Odpoveď na predvolanie“ spolu so Znaleckým posudkom č. 77/2001 znalca Ing. Blažejka Bauera a písomnosť ohľadom nájomnej zmluvy, ktorú adresovala žalovanému svojím listom zo dňa 21.4.2022. Túto písomnosť odovzdala žalobkyňa súdu v priebehu pojednávania krátkou cestou, súd túto písomnosť oboznámil prečítaním, nie však celej písomnosti, pretože to považoval za nadbytočné a nehospodárne s poukazom aj na Znalecký posudok č. 77/2001 Ing. Blažejka Bauera zo dňa 15.5.2001, ktorý sa vôbec netýkal predmetného nároku a tejto veci a tieto skutočnosti súd uviedol žalobkyni, že na tieto listinné dôkazy nebude v tomto konaní prihliadať, oboznámil žalobkyňu so závermi uznesenia odvolacieho súdu zo dňa 24.11.2021, okrem toho súd tieto listinné dôkazy, čo žalobkyňa predložila krátkou cestou na pojednávaní odovzdal právnomu zástupcovi žalovaného, aby sa s nimi oboznámil v priebehu pojednávania a prečítal ich, čiže nie je pravdou tvrdenie žalobkyne, že súd odmietol jej listinné dôkazy, ktoré súdu predložila, pretože jej jasne bolo vysvetlené, že tieto listinné dôkazy sa nevzťahujú na predmet sporu, niekoľkokrát jej to bolo zopakované a napriek tejto skutočnosti žalobkyňa na pojednávaní chcela znova podrobne čítať ňou predložené písomnosti a listiny, čo súd na pojednávaní nepripustil. Inak nič podstatné k predmetnej veci žalobkyňa uviesť nevedela, a to čo v písomnosti pod názvom: „Nájomná zmluva“ zo dňa 21.4.2022 adresovala žalovanému, sa týkalo uzavretia nájomnej zmluvy do budúcnosti a takáto nájomná zmluva sa nemohla týkať predmetu sporu, pretože predmetom sporu bolo bezdôvodné obohatenie, ktoré malo vzniknúť žalovanému nezaplatením nájomného za rok 2009. Žalobkyňa tvrdila, že so žalovaným jedná len písomne. Tiež uviedla, že nedošlo k uzavretiu žiadnej mimosúdnej dohody týkajúcej sa predmetného sporu.

Žalobkyňa uviedla, že v tomto konaní si uplatňuje to, čo si uplatňovala aj v prvom konaní v tejto veci, teda tak, ako súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom dňa 5.5.2021 a tento nárok si uplatňuje ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. V prípade úspechu uviedla, že si uplatňuje nárok na náhradu trov konania.

13. Právny zástupca žalovaného uviedol, že žalobkyňa neuvádza skutkové okolnosti pravdivo a úplne, lebo dňa 13.01.2003 bola uzatvorená Zmluva č. 2195/02, táto však vzhľadom na to, že obsahovala obsahový a číselný rozpor konkrétne v článku III., kde je za užívanie 1 ha pôdy suma 2000 Sk, avšak ročné nájomné tomu nezodpovedá, lebo je vo výške 15 000 Sk t. j. 497,91 eur. Z tohto dôvodu uviedol, že potom ako bola žalobkyňa na tento rozpor upozornená zo strany žalovaného, došlo k oprave a takto opravená zmluva bola podpísaná oboma zmluvnými stranami dňa 19.02.2004. Bez ohľadu na uvedené mal za to, že aj v prípade, ak by súd vzhľadom na tvrdenie žalobkyne vychádzal zo Zmluvy zo dňa 13.01.2003, aj v takom prípade platí, že ročné nájomné bolo dohodnuté vo výške 497,91 eur, pričom táto zmluva sa takisto automaticky priamo podľa zákona obnovovala na každých 5 rokov. Zastával ten názor, že žalobkyni bola vyplatená suma 497,91 eur, teda nájom za užívanie nesporných pozemkov žalovaným za rok 2009 dňa 30.04.2015 spolu s dlžným úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne za obdobie od 01.01.2010 do 01.05.2015 a to v sume 267,96 eur podľa výpisu z účtu žalovaného, kde bolo uvedené okrem iného, že ide o „Minarčicová - úroky“, spolu teda žalovaný zaplatil za rok 2009 za nesporné pozemky sumu 765,87 eur. Poukázal na to, že to bolo viac ako požadovala vo svojej pôvodnej žalobe. Vo vzťahu k sporným pozemkom mal za to, že nebola so žalobkyňou uzatvorená žiadna zmluva o nájme a to z dôvodu spornosti vlastníckeho práva žalobkyne, ktorá spornosť bola vyriešená až rozsudkom OS NZ 16c/77/2001 právoplatným dňa 26.04.2019 a žalovanému doručeným dňa 29.05.2019. Po právoplatnom vyriešení otázky vlastníckeho práva k sporným pozemkom, žalovaný dňa 26.08.2019 uhradil žalobkyni dlžné nájomné za sporné pozemky za roky 2002 - 2018, vrátane roku 2009, vo výške 497,91 eur spoločne s úrokom z omeškania v hodnote 6,34 eur spolu 504,25 eur za sporné pozemky. Z týchto dôvodov mal za to, že nie je dlžný žalobkyni vo vzťahu k sporným pozemkom žiadnou sumou. Uviedol, že jednoznačne preukázal v konaní, že za všetky pozemky zaplatil žalobkyni sumu 1270,12 eur (504,25 eur + 765,87 eur), a preto navrhoval žalobu vo zvyšku zamietnuť a priznať nárok žalovanému na náhradu trov v rozsahu 100 %.

13.1 Po rozhodnutí odvolacím súdom právny zástupca žalovaného uviedol k predloženému dôkazu zo strany žalobkyne pod názvom „Odpoveď na predvolanie na 25.4.2022“ ako aj k Znaleckému posudku č. 77/2001 zo dňa 15.5.2001 uviedol, že tieto listiny a dôkazy považoval za irelevantné, a to z dôvodu, že znalecký posudok bol vypracovaný v roku 2001 a jeho predmetom bolo určenie hodnoty nehnuteľnosti,

ale predmetom tohto konania je určenie odplaty za užívanie nehnuteľností, a to za rok 2009. Preto na tento znalecký posudok predložený žalobkyňou nie je možné prihliadať.

K veci samej uviedol, že vykonaným dokazovaním bola preukázaná výška odplaty, resp. výška bezdôvodného obohatenia, ktorá žalobkyni patrila za užívanie ako sporných nehnuteľností, tak aj nesporných za rok 2009. Poukázal na to, že táto výška vyplýva zo Zmluvy č. 2195/2 zo dňa 19.2.2004, ktorej predmetom bol nájom tzv. nesporných nehnuteľností. Výška nájomného za tzv. nesporné nehnuteľnosti bola podľa jeho názoru trhovou resp. obvyklou cenou nájmu aj vo vzťahu k tzv. sporným pozemkom, a to z dôvodu, že tieto nehnuteľnosti sa nachádzajú v jednej lokalite, sú rovnakej kvality, rovnakej bonity a susedia navzájom. Uviedol, že pokiaľ odvolací súd konštatoval vo svojom rozhodnutí, že bezdôvodné obohatenie je potrebné zaplatiť vo výške, za akú sa obdobné nehnuteľnosti v danom čase prenajímali, mal za to, že je potrebné vychádzať vo vzťahu k určeniu primeraného nájomného, resp. výšky bezdôvodného obohatenia práve z nájomného vo výške podľa Zmluvy z 19.2.2004. Takto určené nájomné resp. bezdôvodné obohatenie, uviedol, že žalovaný žalobkyni v plnom rozsahu vyplatil, spolu s príslušným úrokom z omeškania. Opätovne zdôraznil, že bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo na jeho strane za rok 2009 za tzv. sporné pozemky bolo vo výške 504,25 eur a bolo vyplatené žalobkyni 26.8.2019. Táto suma pozostávala zo sumy 497,91 eur, čo predstavovalo primerané nájomné za obdobné pozemky v danom čase a na danom mieste a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 29.5.2019 do 30.8.2019 vo výške 6,34 eur. Z týchto dôvodov mal žalovaný za to, že nie je žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia za užívanie sporných pozemkov za rok 2009 v súčasnosti nič dlžný. Čo sa týka korešpondencie, ktorú zaslala žalobkyňa v decembri 2021 ako aj 21.4.2022 na sídlo žalovaného, právny zástupca uviedol, že jemu táto korešpondencia nebola predložená zo spoločnosti žalovaného, zrejme z dôvodu, že sa jedná o návrh na uzavretie novej nájomnej zmluvy do budúcnosti na ďalšie roky a netýka sa to tohto konania, ktoré bolo už vyriešené.

Na záver právny zástupca uviedol, že sa pridrieva všetkých svojich doterajších písomných podaní a ústnych prednesov a navrhoval žalobu zamietnuť a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

14. Vykonaným dokazovaním, a to najmä listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu súd zistil, že Zmluvu č. 2195/99 zo dňa 17.12.1999 uzavrel právny predchodca žalobkyne pán L. T., so žalovaným, predmetom ktorej bol prenájom poľnohospodárskych pozemkov vo vlastníctve pána L. T. o výmere 2.0000 ha kat. územia T., ktorá zmluva bola uzavretá na dobu určitú od 01.01.1999 do 31.12.2001 s výškou ročného nájomného za užívanie 1 ha pôdy 1500 Sk, t. j. za celkovú výmeru 2.0000 ha pôdy ročné nájomné bolo 3000 Sk.

- Zo Zmluvy č. 2195/99 zo dňa 02.06.2000 o prenájme poľnohospodárskych pozemkov, ktorú uzavrel právny predchodca žalobkyne, pán L. T. so žalovaným, súd zistil, že predmetom bol prenájom poľnohospodárskych pozemkov vo vlastníctve pána L. T. o výmere 20.0000 ha kat. územia T., ktorá zmluva bola uzavretá na dobu určitú od 01.01.2000 do 31.12.2001 s výškou ročného nájomného za užívanie 1 ha pôdy 1500 Sk, t. j. za celkovú výmeru 20.0000 ha pôdy ročné nájomné bolo 30.000 Sk.

- Zo Zmluvy č. 2195/02 zo dňa 13.01.2003 o prenájme poľnohospodárskych pozemkov, súd zistil, že ju podpísali obe strany sporu a táto zmluva riešila prenájom poľnohospodárskych pozemkov, ktoré sa nachádzajú v kat. území P. W. o celkovej výmere 10.000 ha, ktorej výlučnou vlastníčkou bola žalobkyňa, ktorá v zmluve bola prenajímateľkou a žalovaný bol nájomcom a jednalo sa o poľnohospodárske pozemky, zapísané na LV č. XXXX o výmere 10.0000 ha a nájom bol dohodnutý na dobu určitú a to na 5 rokov od 01.01.2002 do 31.12.2006 s tým, že výška ročného nájomného za užívanie 1 ha pôdy bolo dojednané sumou 2000 Sk (66,38 eur), pri celkovej výmere 10.0000 ha pôdy, ročné nájomné predstavovalo 15 000 Sk (497,91 eur). Sprievodným listom žalovaného zo dňa 13.01.2003 k predmetnej zmluve, žalovaný uviedol, že nájomná zmluva sa bude týkať iba častí parcel z LV č. XXXX kat. územia P. W., t. j. parc. č. XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X, spolu o výmere 10 ha. Nájomnú zmluvu na parcely č. XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X a XXXX/X o výmere 10 ha jej žalovaný uviedol, že s ňou uzatvorí až po ukončení súdneho sporu, ktorý sa v tom čase viedol na tunajšom súde pod sp. zn. 16C/77/2001.

- Zo Zmluvy č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004 súd zistil, že ju podpísali obe strany sporu a táto zmluva riešila prenájom poľnohospodárskych pozemkov, ktoré sa nachádzajú v kat. území P. W. o celkovej výmere 10 ha, ktorej výlučnou vlastníčkou bola žalobkyňa, ktorá v zmluve bola prenajímateľkou a žalovaný bol nájomcom a jednalo sa o poľnohospodárske pozemky, zapísané na LV č. XXXX o výmere 10 ha a nájom bol dohodnutý na dobu určitú a to na 5 rokov od 01.01.2002 do 31.12.2006 s tým, že výška ročného nájomného za užívanie 1 ha pôdy bolo dojednané sumou 1500 Sk, pri celkovej výmere 10 ha, ročné nájomné predstavovalo 15 000 Sk.

- Zo Zmluvy č. 2195/06 zo dňa 19.12.2005 o nájme poľnohospodárskych pozemkov, súd zistil, že ju podpísal iba žalovaný a táto zmluva riešila nájom poľnohospodárskych pozemkov, ktoré sa nachádzajú v kat. území P. W., podľa Prílohy k zmluve VIII., ktorej výlučnou vlastníčkou bola žalobkyňa, ktorá v zmluve bola prenajímateľkou a žalovaný bol nájomcom a jednalo sa o poľnohospodárske pozemky, zapísané na LV č. XXXX o výmere 10.0000 ha a nájom bol dohodnutý na dobu určitú, a to na 10 rokov s účinnosťou od 01.01.2006 do 31.12.2015 s tým, že výška ročného nájomného za užívanie 1 ha pôdy bolo dojednané sumou 2700 Sk (89,62 eur), pri celkovej výmere 10.0000 ha pôdy, ročné nájomné predstavovalo 27 000 Sk (896,23 eur). Zároveň bola v čl. III. uvedená aj ďalšia možnosť, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú s účinnosťou od 01.01.2006 s výškou ročného nájomného za užívanie 1 ha pôdy v sume 1700 Sk (56,43 eur), za celkovú výmeru 10.0000 ha ročné nájomné bolo 17.000 Sk (564,30 eur). Okrem toho, v tomto istom článku bolo v zmluve dohodnuté, že sa zmluvné strany dohodli, že výška ročného nájomného bude vypočítaná v súlade so zákonom č. 18/1996 Z. z. o cenách, ako násobok výmery prenajatých pozemkov uvedených v čl. I. odsek 1 a výšky ročného nájomného za 1 ha pôdy, podľa doby nájmu, ktorú prenajímateľ označil zakrúžkovaním v čl. III. odsek 1. Táto zmluva bola neplatnou, pretože ju žalobkyňa nepodpísala, čím ju neakceptovala.

- Zo Zmluvy č. 2195/12 zo dňa 11.01.2012 o prenájme poľnohospodárskych nehnuteľností súd zistil, že zo strany žalobkyne nebola podpísaná a ani akceptovaná, pričom sa jednalo o nájom poľnohospodárskych pozemkov nachádzajúcich sa v kat. území P. W. o celkovej výmere 10 ha. Zmluva mala byť uzatvorená na dobu určitú, a to na dobu 10 rokov, s účinnosťou od 01.01.2012 do 31.12.2021 s výškou ročného nájomného za užívanie 1 ha pôdy 90 eur, pri celkovej výmere pôdy 900 eur - ročné nájomné. Jednalo sa o poľnohospodárske pozemky evidované na LV č. XXXX kat. územia P. W., ako parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X.

- Z výpisu z LV č. XXXX kat. územia P. W. k dátumu vyhotovenia 29.12.2016 súd zistil, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností parc. registra „E“ evidované na mape určeného operátu, a to parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X a takýto istý stav bol evidovaný aj k dátumu 23.07.2019 (č. I. 49 - 50 spisu).

- Z kópie mapy určeného operátu zo dňa 29.12.2016 súd zistil, akým spôsobom sú zakreslené parcely podľa LV č. XXXX, kat. územia P. W. priamo v teréne, a s ktorými parcelami susedia.

- Z identifikácie parciel zo dňa 05.01.2017 Okresného úradu B. Z., katastrálneho odboru súd zistil, že všetky nehnuteľnosti, ktoré sú vo vlastníctve žalobkyne užíval v roku XXXX nájomca - žalovaný.

- Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 16C/77/2001 - 956 zo dňa 20.10.2016 súd zistil, že v tomto konaní žalobkyňa bola na strane žalovanej a žalobcovia sa domáhali voči nej o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, vedeným v kat. území T. ako parc. č. XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X o celkovej výmere 100 000 m² ku dňu smrti, že patrili do vlastníctva právneho predchodcu žalobcov L. T., ktorý zomrel 23.02.1999. Okresný súd Nové Zámky žalobu zamietol a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.04.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre, ktorý potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sp. zn. 5Co/310/2017-1261 zo dňa 27.02.2019.

- Z oznámenia žalovaného zo dňa 02.12.2016 súd zistil, že oznámil žalobkyňi k jej žiadosti zo dňa 29.11.2016, že nájomné za užívanie pôdy za rok 2016 jej vyplatí za parcely uvedené v Zmluve o nájme č. 2195/12 na jej číslo účtu do 31.12.2016, nájomné za rok 2015 jej oznámil, že jej bolo vyplatené na účet dňa 10.12.2015. Tiež jej uviedol, že o úhrade nájomného za parcely, ktoré sú predmetom súdneho sporu 16C/77/2001 môže žalovaný rokovať so žalobkyňou až po vyznačení právoplatnosti rozsudku v tejto veci a s vyčíslením všetkých dlhov tak, ako žalovaný žiadal žalobkyňu v listoch z 15. a 23.11.2016.

- Z výpisu z účtu žalovaného, ktorý má zriadený v UniCredit Bank, a.s. zo dňa 30.04.2015 súd zistil, že žalovaný uhradil žalobkyňi sumu 497,91 eur pod názvom „T. - nájomná pôda 2009“. V tento istý deň žalovaný zaplatil žalobkyňi aj úroky z omeškania od 01.01.2009 do 01.05.2015 vo výške 267,96 eur pod názvom „T. - úroky“.

- Z podania, ktoré bolo doložené do spisu tunajšieho súdu 16C/77/2001 súd zistil, že žalobcovia v tej veci podali dovolanie dňa 20.06.2019 voči rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/310/2017-1261 zo dňa 27.02.2019. Navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie Krajského súdu v Nitre zmenil tak, že návrhu žalobcov vyhovie, a že žalobcovia sa stanú vlastníčkmi nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu vo veci 16C/77/2001.

- Z výpisu z účtu žalovaného, ktorý má zriadený v UniCredit Bank, a.s. zo dňa 26.08.2019 súd zistil, že žalovaný uhradil žalobkyňi nedoplatky za užívanie poľnohospodárskych nehnuteľností - sporných nehnuteľností za roky 2002 až 2018 v celkovej výške 8324,08 eur s tým, že každá platba bola osobitne hradená, pretože sa týkala vždy iného kalendárneho roka a suma za ten ktorý rok zahŕňala zároveň aj úrok z omeškania v sume 6,34 eur.

- Z výpisu účtu žalovaného z banky UniCredit Bank a.s. zo dňa 26.08.2019 súd zistil, že tento deň žalovaný uhradil žalobkyni 504,25 eur za 10 ha nájmu pôdy za sporné pozemky za rok 2009.

- Z návrhu žalovaného ohľadom zmluvy č. 20VKU 1550 o nájme pozemkov na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní podniku, ktorý adresoval žalobkyni súd zistil, že žalovaný zaslal žalobkyni návrh zmluvy o nájme s tým, že návrh zmluvy bol vypracovaný v súlade s údajmi zapísaného ROEP na listoch vlastníctva, a zároveň zohľadňuje aktuálne užívacie vzťahy k poľnohospodárskej pôde k 01.01.2019, t.j. skutočnú výšku užívaných pozemkov. Žalovaný sa tiež vyjadril, že v zmysle Vyhlášky 172/2018 Z. z. obvyklá výška nájmu za rok 2018 je v kat. území Veľký Kýr vo výške 77,35 eur/ha s tým, že žalovaný ponúkol žalobkyni vyššie nájomné, ako je zákonom stanovená obvyklá výška.

- Zo Zmluvy č. 20VKU 1550 zo dňa 19.09.2019 súd zistil, že ju podpísal iba žalovaný, žalobkyňa ako prenajímateľka zmluvu nepodpísala s nájomcom - žalovaným, kde v úvode v Čl. 1. je uvedené, že žalobkyňa je prenajímateľkou poľnohospodárskych pozemkov nachádzajúcich sa v kat. území P. W. s celkovou výmerou: 17,6212 ha, v Čl. 4. bola dohodnutá výška nájmu za 1 ha pôdy vo výške 90 eur t.j. za užívanie výmery 17,6212 ha ročné nájomné predstavovalo sumu 1585,91 eur.

- Zo súpisu prenajatých nehnuteľností k nájomnej zmluve, ktorý je súčasťou Prílohy č. 1 k Zmluve č.: 20VKU 1550 súd zistil, že sporné parcely vo vlastníctve žalobkyne, zapísané na LV č. XXXX, kat. územia P. W. predstavujú výmeru 17,6212 ha, ktorú uviedol žalovaný v Čl. 1. nájomnej zmluvy a rekapituláciou pozemkov je presne určená výmera ornej pôdy, trvalých trávnych porastov a zastavaných plôch a nádvorí.

- Z Notárskej zápisnice N 148/99 Nz 397/99 zo dňa 31.08.1999 súd zistil, že notárka JUDr. Ľubica Bičanová so sídlom v Trenčíne osvedčila právnomu predchodcovi žalobkyne, jej otcovi, L. T., bytom O., vlastnícke právo podľa Zák. č. 293/92 Zb., a to k sporným parcelám, nachádzajúcim sa v kat. území P. W., parc. č. XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X, vo výmere 10 000 m² a k nehnuteľnostiam vedeným v kat. území T./P. W. parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, vo výmere 10 000 m² a v Čl. 4. zápisnice bolo uvedené, že žalobkyňa, ktorá zastupovala pri spísaní Osvedčenia o vlastníckom práve svojho otca bola poučená, že ak do desiatich rokov odo dňa zápisu do Evidencie nehnuteľností neuplatní na súde, alebo v konaní o pozemkových úpravách, vykonaných z dôvodu usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov vlastnícke právo k nehnuteľnosti takto zapísanej iná osoba, stáva sa zapísaná osoba vlastníkom zapísanej nehnuteľnosti, na základe vydržania.

Doložkou o oprave Notárskej zápisnice N 148/99 Nz 397/99 zo dňa 09.05.2000, ktorá bola spísaná na Notárskom úrade JUDr. Ľubice Bičanovej v Trenčíne súd zistil, že išlo o Doložku o oprave Notárskej zápisnice k Osvedčeniu o vlastníctve pre držiteľa nehnuteľností podľa Zák. č. 293/92 Zb. zo dňa 31.08.1999 pod č. N 148/99 Nz 397/99 s tým, že po spísaní Notárskej zápisnice zo dňa 31.08.1999 bolo zistené, že došlo k chybnému údaju pri výmere nehnuteľnosti, ktorá je predmetom osvedčenia. Preto sa touto doložkou zmenil bod I. pôvodnej notárskej zápisnice takto: kat. územie T. parc. č. XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X spolu vo výmere 10 ha, pričom na parc. č. XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X je založené LV č. XXXX a podľa údajov Katastra nehnuteľností k identifikácii parciel je potrebná grafická časť pridelovej listiny tak, ako to vyplýva z identifikácie parciel pod č. j. 2452/2000.

- Z listu právneho zástupcu žalovaného adresovaného žalobkyni zo dňa 21.08.2019 súd zistil, že žalovaný bol k tomuto dátumu pripravený uzavrieť so žalobkyňou všetky prebiehajúce súdne spory zmiernou cestou s tým, že žalobkyňou uplatňované nároky v súdnych konaniach boli v nesprávnej a neprimeranej výške s tým, že žalovaný bol skutočne ochotný vysporiadať sa so všetkými potenciálne dlžnými nárokmi žalobkyne, ktoré však musia zodpovedať skutočnému skutkovému a právnomu stavu, nie ničím neodôvodneným požiadavkám, a to napríklad týkajúce sa požiadavky žalobkyne o zaplatenie finančnej úhrady za rok 2018 vo výške 4 % z ceny nehnuteľností, ktorá je jednak v rozpore s existujúcim zmluvným vzťahom a v rozpore aj s príslušnými ustanoveniami zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov, v znení neskorších predpisov. Uviedol, že čo sa týka nesporných pozemkov a finančnej náhrady za užívanie týchto pozemkov, žalovaný žalobkyni riadne zaplatil dohodnutú sumu, a to za obdobie od roku 2002 do roku 2018, v niektorých prípadoch aj s príslušenstvom. Úhrada za rok 2019 bola oznámená žalobkyni, že jej bude riadne uhradená do 31.12.2019. Okrem toho žalovaný poukázal na to, z akej sumy, teda výšky úhrady za užívanie pozemkov bude vychádzať, a teda zo Zmluvy č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004, ktorú žalobkyňa riadne uzavrela so žalovaným na obdobie 5 rokov od 01.01.2002 do 31.12.2006 a to vo výške 497,91 eur ročne za 10 ha. Predmetná zmluva sa pritom po skončení nájmu automaticky v zmysle ustanovenia § 132 odsek 1 Zák. č. 504/2003 Z. z. obnovila na ďalšie 5 ročné obdobie, a to od 01.01.2007 do 31.12.2011, následne od 01.01.2012 do 31.12.2016 a následne od 01.01.2017 do 31.12.2021, vrátane pôvodne dohodnutej výšky nájmu 497,91 eur za 10 ha prenajatej poľnohospodárskej pôdy.

pri prevádzkovaní podniku prenajíma najmenej na päť rokov. Ak zmluva o nájme pozemku na poľnohospodárske účely je uzavretá na určitý čas, čas nájmu je najviac 15 rokov.

odsek 2) zmluvu o nájme pozemku na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní podniku na určitý čas možno uzavrieť

a) najviac na 25 rokov, ak ide o založenie alebo obnovu ovocného sadu,

b) najviac na 30 rokov, ak ide o založenie alebo obnovu škôlky pre ovocné dreviny alebo okrasné dreviny, založenie alebo obnovu vinohradu, založenie alebo obnovu chmeľnice,

c) najviac na 15 rokov, ak ide o založenie alebo obnovu porastu špargle, alebo porastu drobného ovocia,

d) najmenej na 50 rokov, ak ide o zriadenie repositória, ktoré je registrované,

e) najmenej na desať rokov, ak ide o zriadenie riešiteľského pracoviska, ktoré je registrované.

18. Podľa ustanovenia § 12 odsek 1, 2 zákona č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov, v znení od 01.01.2008, ak prenajímateľ alebo nájomca rok pred uplynutím času, na ktorý bol nájom dohodnutý, písomne nevyzve druhú zmluvnú stranu na vrátenie a prevzatie prenajatého pozemku po skončení nájmu, zmluva sa obnovuje na určitý čas podľa § 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/504/20150101.html>>.

odsek 2) ak ide o zmluvu o nájme pozemku na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní podniku dohodnutú na neurčitý čas, možno ju vypovedať len písomne; výpovedná lehota sa nesmie skončiť pred uplynutím času nájmu podľa § 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/504/20150101.html>>, ak sa nedohodne inak.

19. Podľa ustanovenia § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení od 01.01.2015, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. Podľa ustanovenia § 517 odsek 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Bezdôvodné obohatenie predstavuje osobitný právny inštitút mimozmluvného záväzkového práva. Cieľom právnej úpravy bezdôvodného obohatenia v občianskom zákonníku je reparácia nerovnováhy, ku ktorej dochádza bez relevantného právneho dôvodu v majetkovej sfére subjektov právnych vzťahov. O bezdôvodnom obohatení možno výlučne hovoriť iba vtedy, ak absentuje právny dôvod majetkovej nerovnováhy. Právnym dôvodom môže byť zákon alebo na základe zákona právne relevantná skutočnosť (napr. zmluva, vznik škody a pod.).

Primárnou funkciou právnej úpravy bezdôvodného obohatenia je tak náprava nespravodlivej majetkovej nerovnováhy vzniknutej z titulu absencie relevantného právneho dôvodu.

Na vznik osobitného záväzkovoprávneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje kumulatívne splnenie zákonných predpokladov: a) prvým predpokladom je objektívna fakticita vzniku majetkovej výhody či prospechu, merateľná a vyjadriteľná všeobecným peňažným ekvivalentom. Pojmovým znakom tohto faktického stavu však musí byť absencia relevantného právneho dôvodu vzniku tohto obohatenia. Na vznik právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia však nestačí existencia objektívnej skutočnosti vzniku majetkovej výhody určitého subjektu práva bez právneho dôvodu. Toto obohatenie musí ísť „na úkor“ iného subjektu práva. To znamená, že majetkový prírastok jedného subjektu sa musí v určitej peniazmi vyjadriteľnej miere prejavíť v majetkovej sfére iného subjektu. Musí teda existovať určitá kauzálna väzba medzi obohatením sa jedného subjektu (majetkový prospech) a úbytkom (ujmou) v majetkovej sfére iného subjektu. Plnenie bez právneho dôvodu je jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v tom, že medzi zúčastnenými osobami chýba právny vzťah, ktorý by zakladal právny nárok na predmetné plnenie. O obohatenie ide len vtedy, ak takýmto plnením dostal majetkovú hodnotu ten, komu bolo plnené, takže v jeho majetku došlo buď k zvýšeniu aktív alebo k zníženiu pasív, prípadne sa jeho majetkový stav nezmenšil, hoci by sa tak za bežných okolností stalo. Plnením bez právneho dôvodu je užívanie cudzej veci bez zmluvy o nájme, či iného titulu oprávňujúceho užívať cudziu vec. V takom prípade vzniká prospech tomu, kto realizuje užívateľské oprávnenie bez toho, aby sa jeho majetkový prospech zmenšil o prostriedky vynaložené v súvislosti s právnym vzťahom, ktorý zakladá právo vec užívať. Pretože taký užívateľ nie je schopný spotrebovať plnenie po dobu

výkonu práva užívania cudzej veci vrátiť, je povinný nahradiť bezdôvodné obohatenie peňažnou formou. Majetkovým vyjadrením prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu je peňažná čiastka, ktorá zodpovedá čiastkam vynakladaným obvykle v danom mieste a v čase za užívanie obdobného predmetu nájmu a ktorú by nájomca za obvyklých okolností bol povinný platiť podľa nájmovej zmluvy.

22. Medzi stranami sporu v konaní bolo nesporne preukázané a potvrdzuje to aj výpis z LV č. XXXX kat. územia P. W., že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou označených nehnuteľností, ktoré nadobudla dedením po svojom otcovi L. T. na základe Osvedčenia o dedičstve D 996/01, Dnot 118/01, ktoré boli zapísané Okresným úradom B. Z., katastrálnym odborom, pod sp. zn. Z 3231/02 v záznamovom konaní a tiež v súvislosti s vlastníctvom bolo preukázané, že právny predchodca žalobkyne, L. T., nadobudol „sporné pozemky“ na základe Notárskej zápisnice zo dňa 31.08.1999, Osvedčenia o vlastníctve pre držiteľa nehnuteľnosti podľa Zák. č. 293/92 Zb. a Notárskej zápisnice Doložky o oprave zo dňa 09.05.2000 pod č. N 148/99 Nz 397/99, a to parc. č. XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X, vo výmere 10 ha. Rovnako medzi stranami sporu nie je sporné, že dňa 19.02.2004 medzi žalobkyňou ako prenajímateľkou a žalovaným ako nájomcom bola uzatvorená Zmluva č. 2195/02 o prenájme poľnohospodárskych pozemkov, keď predmetom nájmu podľa Čl. II. boli poľnohospodárske pozemky v kat. území P. W. o výmere 10 ha, keď výpočet výmery predstavoval prílohu k tejto zmluve. Z výpovedí strán sporu v priebehu celého konania bolo nesporné, že predmetom nájmu boli citované nehnuteľnosti. Zmluva sa uzatvorila na dobu určitú od 01.01.2002 do 31.12.2006 a výška ročného nájmného za užívanie 1 ha pôdy bola stanovená sumou 1.500,- Sk (49,791 eur) a ročné nájmné predstavovalo 15.000,- Sk (497,91 eur). V Čl. IV. bolo stanovené, že nájmné uhradí nájomca prenajímateľovi do 31.12. bežného roka. V konaní bolo tiež preukázané, že strany sporu uzavreli dňa 13.01.2003 Zmluvu č. 2195/02 o prenájme poľnohospodárskych pozemkov, na základe ktorej žalovaný užíva 10 ha citovanej poľnohospodárskej pôdy, vlastnícky patriacej žalobkyňi, nájmné bolo dohodnuté vo výške 2000 Sk (66,38 eur) za 1 rok a 1 ha a celková výška nájmného bola určená sumou 15.000,- Sk (497,91 eur). V konaní bolo jednoznačne preukázané, že žiadna iná zmluva o prenájme poľnohospodárskych pozemkov platne uzatvorená po tomto období neexistovala, napriek snahe žalovaného, ktorý zaslal žalobkyňi návrh Zmluvy č. 2195/12 zo dňa 11.01.2012, kde stanovil výšku ročného nájmného za užívanie 1 ha pôdy / 90,- eur a ročné nájmné tak predstavovalo sumu 900,- eur a zmluva sa mala uzavrieť na dobu určitú, a to na 10 rokov od 01.01.2012 do 31.12.2021, žalobkyňa nevyšla v ústrety a zmluvu nepodpísala, čo znamenalo, že pokiaľ žalobkyňa neuzatvorila so žalovaným novú nájmnú zmluvu na tzv. „nesporné pozemky“ (parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X nachádzajúce sa v kat. území P. W. a evidované na LV č. XXXX ako parcely registra „E“, na Okresnom úrade B. Z., katastrálnom odbore) na obdobie od 01.01.2006 a súčasne žalovaného nevyzvala na vrátenie a prevzatie prenajatých pozemkov po skončení nájmu ex lege, vzťahovala sa Zmluva č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004 aj na ďalšie päťročné obdobia od 01.01.2007 do 31.12.2011 a následne opakovane aj od 01.01.2012 do 31.12.2016 vrátane pôvodne dohodnutej výšky nájmu, a to 497,91 eur za 10 ha prenajatej poľnohospodárskej pôdy. Preto v tomto konaní môžeme hovoriť z právneho hľadiska len o tom, že žalobkyňou uplatnený nárok na plnenie od žalovaného je nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia zodpovedajúcemu primeranej výške nájmného za prenajaté nehnuteľnosti v danom mieste a čase. Bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného vzniklo v sume, za akú medzi sebou uzatvárali iné subjekty v danej lokalite nájmné zmluvy, a to bola hodnota 497,91 eur pri 10 ha prenajatej pôdy, ako výška ročného nájmného. Z týchto dôvodov nebolo možné vychádzať pri určení výšky odplaty za užívanie poľnohospodárskych pozemkov vo vlastníctve žalobkyne za rok 2009 bezdôvodného obohatenia zo sumy 663,88 eur, a teda zo Zmluvy z 13.01.2003, lebo platnou bola iba Zmluva č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004, kde bolo stanovené ročné nájmné vo výške 497,91 eur. V žiadnom prípade nebolo možné vychádzať pri uplatnení výšky nájmného ani z Vyhlášky č. 208/1994 Zb., ktorá platila do 31.12.2003, keď sa v danom prípade jedná o nájom poľnohospodárskych pozemkov za rok 2009 a už vôbec nie z Vyhlášky č. 465/1991 Zb. podľa ktorej výška ročného nájmného za poľnohospodársku pôdu sa vypočíta sumou 1,- Sk za 1 m², čo potvrdil a konštatoval vo svojom uznesení odvolací súd pod bodom 13. odôvodnenia uznesenia zo dňa 24.11.2021 pod sp. zn. 25Co/69/2021-669. Z tohto dôvodu tiež nebolo možné vychádzať pri uplatnení výšky nájmného ani z Vyhlášky č. 208/1994 Zb., ktorá stanovuje výšku ročného nájmného sumou 1,- Sk za 1 m².

22.1 Čo sa týka úhrady nájmného za užívanie poľnohospodárskych nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne za rok 2009 - vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý nárok je predmetom tohto konania, žalovaný v konaní jednoznačne preukázal a žalobkyňa to ani nepoprela, že dňa 30.04.2015 žalovaný uhradil nájmné za rok 2009 žalobkyňi za tzv. nesporné pozemky sumou 497,91 eur a zaplatil jej aj úroky z omeškania za obdobie od 01.01.2009 do 01.05.2015 v sume 267,96 eur, o čom svedčí listinný dôkaz,

ktorý do spisu doložil žalovaný a to z č. I. 275 spisu, ktorý potvrdzuje, že v tento deň previedol žalobkyni uvedené sumy, teda zaplatil jej spolu 765,87. Žalobkyňa však vôbec v tomto konaní neprihliadla na to, že jej žalovaný zaplatil odplatu za užívanie poľnohospodárskych pozemkov tzv. nesporných za rok 2009 titulom vydania bezdôvodného obohatenia sumu 765,87 eur, a v tejto časti ani nežiadala, aby súd konanie zastavil. Domáhala sa iba čiastočného späťvzatia žaloby o zaplatenie sumy 732,87 eur s poukazom na to, že jej žalovaný zaplatil za tzv. sporné pozemky sumu 504,25 eur, vrátane príslušenstva za rok 2009. Inak, čo sa týka výšky žalovanej sumy 1.792,50 eur, táto vôbec nebola súladná s nárokom žalobkyne, ktorý si uplatnila po otvorení pojednávania v tomto konaní, keď navrhovala vychádzať jednak zo Zmluvy č. 2195/02 zo dňa 13.01.2003 za ročné nájomné vo výške 663,88 eur a za ostatných 10 ha tzv. sporných pozemkov v sume 900,- eur, a to z dôvodu, že tieto zmluvy boli absolútne neplatné, lebo neboli podpísané zo strany žalobkyne, nakoľko platná bola len jediná zmluva uzavretá stranami sporu, a to Zmluva č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004. Žalobkyňa v konaní, počas pojednávania 05.05.2021 predložila súdu dôkaz, a to Znalecký posudok č. 03/2020 z 11/2020, ktorý určil všeobecnú hodnotu všetkých poľnohospodárskych nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne podľa LV č. XXXX kat. územia P. W. a nenavrhol v konaní, aby súd vychádzal pri rozhodovaní o výške žalovanej sumy z hodnoty pozemkov určených podľa znaleckého posudku, a to vo výške 2 % z celkovej hodnoty týchto pozemkov. Pokiaľ by aj žalobkyňa trvala na tom, aby súd vychádzal z hodnoty poľnohospodárskych pozemkov určených v Znaleckom posudku č. 03/2020, súd by nevychádzal zo znaleckého posudku pri stanovení žalovanej sumy z dôvodu, že tento znalecký posudok bol vypracovaný v roku 2020 a je absolútne neaktuálny v rámci tohto konania a nebolo v konaní preukázané stranami sporu, že by na rok 2009 mali uzatvorenú inú zmluvu o prenájme poľnohospodárskych pozemkov, ako iba Zmluvu o nájme č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004.

22.2 Žalobkyňa v konaní rozporovala skutočnosť, že pri každom novom návrhu na uzavretie nájomnej zmluvy jej žalovaný odmietol uviesť výmeru vlastníctva jej poľnohospodárskych pozemkov vo výmere 20 ha. S touto námietkou žalobkyne sa súd vysporiadal tak, že v čase spísania Nájomnej zmluvy č. 2195/02 teda dňa 19.02.2004 existoval výpis z LV č. XXXX kat. územia P. W., obec P. W., č. I. XXX spisu, podľa ktorého žalobkyňa bola zapísaná ako výlučná vlastníčka nehnuteľností na základe Osvedčenia N 148/99 Nz 397/99 a Z 4234/99 zo dňa 29.09.1999, Doložke o oprave Notárskej zápisnice zo dňa 09.05.2000 a Osvedčenia o dedičstve D 996/01 s tým, že neboli uvedené parcely, ani druh pozemku, ani výmery nehnuteľností, ktoré mala vo výlučnom vlastníctve a iba pod „Iné údaje“ boli citované všetky nehnuteľnosti a vzhľadom k tomu, že spor o určenie vlastníckeho práva, ktorý prebiehal na tunajšom súde pod sp. zn. 16C/77/2001 začal v roku 2001, tak žalovaný správne postupoval, keď nezohľadnil v tejto nájomnej zmluve, ale ani v ďalších návrhoch nájomných zmlúv výmeru ďalších 10 ha sporných pozemkov, lebo tieto sa dostali do sporu v konaní 16C/77/2001, a ktoré boli spornými pozemkami z toho dôvodu, že v Katastri nehnuteľností boli zapísané na meno otca žalobkyne L. T. na základe Notárskej zápisnice N 148/99 spísanej podľa ust. § 2 a nasl. Zák. č. 293/1992 Zb. o úprave niektorých vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam notárkou JUDr. Ľubicou Bičanovou, dňa 31.08.1999 a v Čl. 4. tejto Notárskej zápisnice sa v súlade s ust. § 2 odsek 2, 3, Zák. č. 293/1992 Zb. uvádza, že L. T. nadobudol k sporným pozemkom držbu a vlastníctvo nadobudne, ak do desať rokov si iná osoba na súde k týmto pozemkom neuplatní vlastnícke právo. Vzhľadom k tomu, že iná osoba, teda žalobcovia v konaní, ktoré sa viedlo na tunajšom súde pod sp. zn. 16C/77/2001 si uplatnili vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam, žalobkyňa riadne nepreukázala žalovanému vlastníctvo k sporným pozemkom tzv. ďalším 10 ha pôdy, lebo podľa v tom čase platného zákona nebol pán L. T. vlastníkom týchto pozemkov, ale iba ich držiteľom. Do právoplatného ukončenia sporu 16C/77/2001 nebolo vlastnícke právo k sporným pozemkom ustálené, a žalovaný preto nemohol platne určiť, ktorý subjekt je oprávnený za užívanie sporných pozemkov zaplatiť odplatu žalobkyni aj za rok 2017. Predmetný spor sa právoplatne ukončil až k 26.04.2019 a o tejto skutočnosti sa žalovaný dozvedel až 29.05.2019. List vlastníctva č. XXXX kat. územia P. W. bol vydaný dňa 29.12.2016 a išlo o výpis, ktorý bol vydaný po uplynutí roka 2009, ktorý je predmetom tohto sporu, teda súd vyhodnotil postoj žalovaného v tejto otázke za správny, pretože správne postupoval a vychádzal zo zmluvy platne uzatvorenej zo dňa 19.02.2004, kde bolo uvedených iba 10 ha pôdy, ktoré neboli sporné.

23. Čo sa týka sporných pozemkov, teda ide o pozemky evidované na LV č. XXXX, kat. územia P. W., obec P. W. o celkovej výmere 10 ha, v roku 2009 boli na liste vlastníctva evidované ako parcely registra „E“ a boli nimi parc. č. XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X a XXXX/X, na tieto medzi stranami sporu nebola platne uzatvorená žiadna nájomná zmluva, ako vyplynulo z priebehu dokazovania z dôvodu spornosti vlastníckeho práva žalobkyne k týmto pozemkom, pretože tieto pozemky sa stali predmetom konania vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 16C/77/2001, a toto

konanie bolo právoplatne skončené až dňa 26.04.2019, a to v prospech žalobkyne. Žalovanému z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že kópia právoplatného rozsudku s vyznačenou doložkou právoplatnosti mu bola doručená až dňa 29.05.2019, čo znamená, že až do doručenia tohto rozsudku, tak žalovaný nemal a nemohol mať žiadnu vedomosť, či daný spor o vlastníctvo k daným pozemkom bol už právoplatne ukončený alebo nie. Okrem toho žalovaný listom zo dňa 21.08.2019, (ktorý sa nachádzal v ďalších konaniach, ktoré súd rozhodol pod sp. zn. 14C/10/2018 a 9C/49/2019, žalovaný doložil do súdnych spisov), a podľa ktorého oznámil žalobkyni, z akého dôvodu jej nebolo vyplatené nájomné za tzv. sporné pozemky, kde žalovaný veľmi podrobne odôvodnil svoj postup a tiež uviedol, že potom ako sa dozvedel, že došlo k právoplatnému ukončeniu konania 16C/77/2001 až dňa 29.05.2019, že jej žalovaný uhradí odplaty za užívanie sporných pozemkov titulom vydania bezdôvodného obohatenia, za obdobie rokov 2002 až 2018, najneskôr do 30.08.2019. Čiže už v tomto liste bola žalobkyňa oboznámená s postupom žalovaného ohľadom vyplatenia bezdôvodného obohatenia - nájom za užívanie sporných nehnuteľností, kedy dostala podrobné vysvetlenie, prečo skôr nebola vyplatená odplata za užívanie týchto pozemkov titulom bezdôvodného obohatenia. Tiež bolo preukázané v konaní, že žalovaný dodržal to, čo uviedol v písomnom vyjadrení žalobkyni zo dňa 21.08.2019 a uhradil žalobkyni titulom vydania bezdôvodného obohatenia za sporné pozemky za rok 2009 (nájom), dňa 26.08.2019 vo výške 504,25 eur, podľa dôkazu, ktorý sa nachádza na č. l. 356 (výpis z účtu žalovaného z UniCredit Bank, a.s.), ktorá suma pozostávala zo sumy istiny vo výške 497,91 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 497,91 eur od 29.05.2019 do 30.08.2019 vo výške 6,34 eur. Takúto sumu uhradil žalovaný žalobkyni za užívanie sporných pozemkov v roku 2009 v súlade s výškou dohodnutého nájomného za užívanie nesporných pozemkov, podľa Zmluvy č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004, ktorá bola ex lege platná a účinná aj počas roku 2009. Súd sa v plnom rozsahu stotožnil s takouto právnou argumentáciou žalovaného, ktorú vyhodnotil za správnu, pretože postupoval v súlade so zákonom č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov, lebo v priebehu konania ani jeden zo strán sporu, nenaznačili, že by niektorý z nich odstúpil od Zmluvy č. 2195/02 o prenájme poľnohospodárskych pozemkov zo dňa 19.02.2004, naopak preukázané bolo, že platnosť tejto zmluvy, ktorá bola uzatvorená podľa zákona č. 504/2003 Z. z. skončila uplynutím doby, dňa 31.12.2006. S poukazom na ustanovenie § 12 odsek 1 tohto zákona došlo zo zákona po skončení nájmu k obnoveniu zmluvy na určitý čas podľa ust. § 8, keďže prenajímateľ alebo nájomca nepostupoval spôsobom uvedeným v § 12 odsek 1 zákona č. 504/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2008, teda písomne nevyzval druhú zmluvnú stranu, rok pred uplynutím času, na ktorý bol nájom dohodnutý na vrátenie a prevzatie prenajatého pozemku po skončení nájmu. V súdnej veci to znamená, že k obnoveniu zmluvy o prenájme poľnohospodárskych pozemkov došlo za obdobie od 01.01.2007 do 31.12.2011, preto v danom prípade súd posudzoval nárok žalobkyne titulom bezdôvodného obohatenia, čím dodržal právne záväzný názor a záver odvolacieho súdu. Nesporné pozemky totiž so spornými pozemkami tvorili a aj v súčasnosti tvoria jeden spoločne obhospodarovaný celok, sú v obdobnej výmere a v rovnakej bonite. S poukazom na vyššie uvedené mal súd za to, že žalobkyni nevznikol a nemohol vzniknúť nárok titulom vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného nad rámec zaplatenej sumy vo výške 497,91 eur za sporné pozemky za rok 2009, a už vôbec nie podľa neplatnej Zmluvy č. 2195/02 zo dňa 13.01.2003 vo výške 663,88 eur za rok / 10 ha a za ostatných tzv. sporných pozemkov v sume 900,- eur, pretože jednak Zmluva zo dňa 13.01.2003 bola neplatná, z dôvodu nesprávne uvedenej výšky ročného nájomného za 10 ha tak, ako to už súd vyššie zdôvodnil a z dôvodu, že suma 900,- eur nebola zjavná zo žiadnej inej platne uzatvorenej zmluvy o nájme poľnohospodárskych pozemkov, lebo žalobkyňa nepreukázala žiadny relevantný ani iný listinný dôkaz, a ani iný zákonný dôvod k tomu, aby za užívanie sporných pozemkov titulom bezdôvodného obohatenia jej bola zaplatená iná suma, než ktorú žalovaný zaplatil, a to suma 504,25 eur. Žalobkyňa uznala, čo sa týka nesporných pozemkov, že žalovaný jej zaplatil odplatu za užívanie poľnohospodárskych pozemkov - vydaním bezdôvodného obohatenia, tzv. sporných pozemkov za rok 2009 vo výške 504,25 eur, ktorú sumu zobrala späť po odrátaní od sumy 1.563,88 eur (663,88 eur + 900,- eur) a zotrvala na zaplatení sumy 1.059,63 eur ku ktorej sa dopracovala tak, že odpočítala od sumy 1.563,88 eur sumu, ktorú jej zaplatil žalovaný za sporné pozemky 504,25 eur a zároveň zobrala späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 732,87 eur a jedná sa o sumu, ku ktorej sa dopracovala tak, že od pôvodne uplatňovanej žalovanej sumy 1.792,50 eur odpočítala sumu 1.059,63 eur. Preto súd konanie v časti o zaplatenie 732,87 eur ako aj v časti o zaplatenie úrokov z omeškania 4 % ročne zo sumy 1.792,50 eur od 01.01.2009 do zaplatenia, zastavil, podľa ust. § 145 odsek 2 C.S.P. a tento nárok sa stal aj právoplatným dňa 10.7.2021, lebo voči nemu žalobkyňa nepodala odvolanie.

Zároveň súd konanie v časti o zaplatenie 1.059,63 eur zamietol, lebo tento nárok nepovažoval v konaní žiadnym spôsobom za preukázaný, ale ani zákonne zdôvodnený a už vôbec nie v súlade

s ustanovením § 451 odsek 1, 2 OZ, lebo žalovaný v konaní jednoznačne preukázal, že žalobkyni zaplatil za tzv. nesporné pozemky sumu 765,87 eur (nájom za rok 2009 v sume 497,91 eur + úroky z omeškania od 01.01.2009 do 01.05.2015 v sume 267,96 eur) a za tzv. sporné pozemky jej zaplatil 504,25 eur, vrátane úrokov z omeškania, spolu jej teda zaplatil titulom bezdôvodného obohatenia za užívanie poľnohospodárskych pozemkov za rok 2009 sumu 1.270,12 eur, teda zaplatil jej viac ako si žalobkyňa vo zvyšku uplatňovala v tomto konaní, pričom vychádzala pri uplatňovaní svojho žalobného nároku a žalovanej sumy z neplatne uzatvorenej Zmluvy o nájme poľnohospodárskych pozemkov zo dňa 13.01.2003, ktorá obsahovala obsahový a číselný rozpor, konkrétne v Čl. III. zmluvy, kde za užívanie 1 ha pôdy bola uvedená suma 2.000,- Sk (66,38 eur), pri ročnom nájmomnom vo výške 15.000,- Sk (497,91 eur) a z toho dôvodu, ako bola žalobkyňa upozornená na tento rozpor zo strany žalovaného došlo k oprave, a takto opravená a konzistentná zmluva bola podpísaná dňa 19.02.2004. Je potrebné tiež konštatovať, že žalovaný postupoval správne keď 30.04.2015 vyplatil žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia iba sumu za tzv. nesporné pozemky, spolu aj s príslušenstvom, keď ku dňu 30.04.2015 ešte nebol právoplatne ukončený spor vedený na tunajšom súde sp. zn. 16C/77/2001 a o ktorom právoplatnom skončení sa dozvedel žalovaný iba dňa 29.05.2019 a následne 26.08.2019 zaplatil žalobkyni sumu 504,25 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia za tzv. sporné pozemky, vrátane úrokov z omeškania.

23.1 Žalobkyňa žiadne iné návrhy na dokazovanie v tomto konaní nemala a tie dôkazy, ktoré predložila na poslednom pojednávaní, súd už vyššie zdôvodnil, že sa na toto konanie nevzťahujú, sú právne irelevantné, najmä Znalecký posudok č. 77/2001 znalca Ing. Blažejka Bauera, Nové Zámky zo dňa 15.5.2001, ktorý bol vyhotovený pre konanie 16C/77/2001, a preto naň súd vôbec neprihliadol.

24. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 C.S.P. a priznal ich žalovanému v rozsahu 100 % voči žalobkyni podľa § 262 odsek 1 C.S.P., a to z dôvodu, že žalobkyňa po otvorení pojednávania zobrala späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 732,87 spolu s úrokom z omeškania 4 % ročne zo sumy 1.792,50 eur od 01.01.2009 do zaplatenia, a súd v tejto časti konanie zastavil podľa ust. § 145 odsek 2 C.S.P., a to pre správanie žalobkyne, ktorá od podania žaloby 31.12.2010 sa v nesprávnej výške domáhala svojho nároku a tento nedokázala upraviť a spresniť v priebehu desiatich rokov trvania sporu, až na poslednom pojednávaní, aj to nesprávne, teda pre správanie žalobkyne došlo k späťvzatiu žaloby a žalovanému preto prislúcha plná náhrada trov konania vo výške 100 %, lebo v priebehu konania vyplatil žalobkyni celkovo sumu 1.270,12 eur (765,87 za nesporné pozemky vrátane úrokov z omeškania a 504,25 eur za sporné pozemky vrátane úrokov z omeškania), teda ku dňu rozhodnutia nemal voči žalobkyni žiaden dlh a žalobkyňa postupovala nesprávne pri vyčíslení svojho žalobného nároku, ktorý žiadnym zákonným spôsobom ani neodôvodnila, nespresnila svoje vyjadrenia, ktoré boli aj počas pojednávania konaného dňa 05.05.2021 zmätočné a nepresné. Súd však pripustil zmenu petitu žaloby tak, ako ju navrhla pripustiť žalobkyňa, keď sa domáhala zaplatenia zvyšku sumy 1.059,63 a zároveň v tejto časti súd konanie zamietol, ako absolútne nedôvodný a ničím nepodložený nárok žalobkyne.

Potom, ako odvolací súd uznesením zo dňa 24.11.2021 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 5.5.2021 v napadnutej časti náhrady trov konania, žalobkyňa neuviedla žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by súd mal prihliadať a vyhodnotiť ich, nepožiadala o žiadnu zmenu žalobného petitu, naopak, vyjadrila sa, že sa pridrižiava toho, aby súd prvej inštancie rozhodol takisto, ako súd rozhodol v rozsudku zo dňa 5.5.2021. Z tohto správania žalobkyne je možné konštatovať, že 100 % úspešný v konaní bol iba žalovaný oproti žalobkyni, a preto nebolo možné rozhodnúť o pomernom úspechu strán sporu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa ustanovenia § 262 odsek 2 C.S.P.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (§38 odsek 2 ExP).